

Pražské quadriennale

Náměstek ministra kultury SSSR soudruh V. K. Voronkov vyslovil, když hovořil o Pražském quadriennale, vtipný postřeh: »Věnujete-li každému exponátu jen minutu, potrvá prohlídka šest tisíc minut.« To říká mnohé o rozsahu pražské výstavy jevištního výtvarnictví a divadelní architektury. Vystavovaná díla z více než pětadvaceti zemí můžeme vidět v Bruselském pavilónu Parku kultury a oddechu Julia Fučíka, ve Valdštejnské jízdárně a Výstavní síni ÚLUV na Národní třídě. Nad touto obsáhlou expozicí rozdělenou do čtyř skupin převzali záštitu ministři kultury ČSR a SSR soudruzi M. Klusák a M. Válek.

Pražské quadriennale koresponduje v pravidelných časových intervalech s Bienále výtvarného umění v Sao Paulu a je vedeno snahou o postižení specifčnosti a aktuální problematiky scénografické tvorby vyplývající z její dramatické funkce a integrační schopnosti s režii a všemi ostatními komponenty dramatického díla a dotýkající se v neposlední řadě i divadelní architektury, zvláště při formování divadelního prostoru.

Jestliže na minulých dvou expozi-

cích v letech 1967 a 1971 patřil náš komplex i práce jednotlivců do celkového charakteru výstavy, na letošním quadriennale jsme mimo mezinárodní soutěž. Hlavní podíl tvoří mezinárodní sekce scénické a kostýmní tvorby, která je rozdělena do samostatných souborů jednotlivých států. Přihlášeny mohly být práce vzniklé od roku 1971, aby se ukázal vývoj současných scénografických směrů a tendencí od poslední výstavy. Tato expozice spolu s přehlídkou divadelní architektury je umístěna v Bruselském pavilónu. Československá scénická a kostýmní tvorba, jež tvoří samostatnou sekci quadriennale, má charakter celostátní soutěžní přehlídky a ukazuje problematiku scénografické tvorby v celém jejím funkčním rozsahu. Je umístěna ve Valdštejnské jízdárně. Další sekci jsou ukázky z prací žáků scénografických škol instalované ve Výstavní síni ÚLUV.

Naši expozici připravili čeští a slovenští jevištní výtvarníci jako svůj příspěvek k 30. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou. Na všech pracích je vidět snaha tvůrčím způsobem přistupovat jak ke kla-

sickým dramatům, tak k současným hrám, nepopisovat jen prostředí, v němž se odehrává děj, ale pokusit se o navození vztahu člověka a prostředí. Snahy o myšlenky nesmírně potřebné zvláště dnes, kdy celá společnost se aktivně podílí na přípravách XV. sjezdu KSČ.

Většina vystavených prací je nesená tendencí přiblížit realitu života. Ty tam jsou doby různých forem odcizení, absurdity a jiných módních výstřelků. Současné vyjadřovací prostředky divadelních výtvarníků jsou v mnohém společné. Zvýrazňují dramatický účinek autorova textu i hercova projevu a dávají dostatečný prostor i dalším složkám.

V obsáhlém katalogu výstavy najde čtenář krátké studie o současném stavu divadelního umění v každé z vystavujících zemí a dokonale dokumentaci o scénických výtvarnících a návrhářích kostýmů. Z těch několika stovek jmen je širší kulturní veřejnosti známo jen zcela málo. To však neznamena, že by výstava, i když jde o úzce specializovaný okruh tvorby, měla být na okraji zájmu. Naopak. Účast našich i zahraničních odborníků je bohatá. Pražské quadriennale by však neměli přehlédnout ani herci. Oni se pohybují v prostoru, který jim výtvarník vymezí. Měli by poznat světové tendence a směry a přesvědčit se, že patříme stále ke špičce. Nastupující generace dává záruku, že divadelní svět bude i v příštích letech zvát ke spolupráci naše scénografa, tak jako jsme toho dnes svědky především u národních umělců J. Svobody a L. Vychodila.

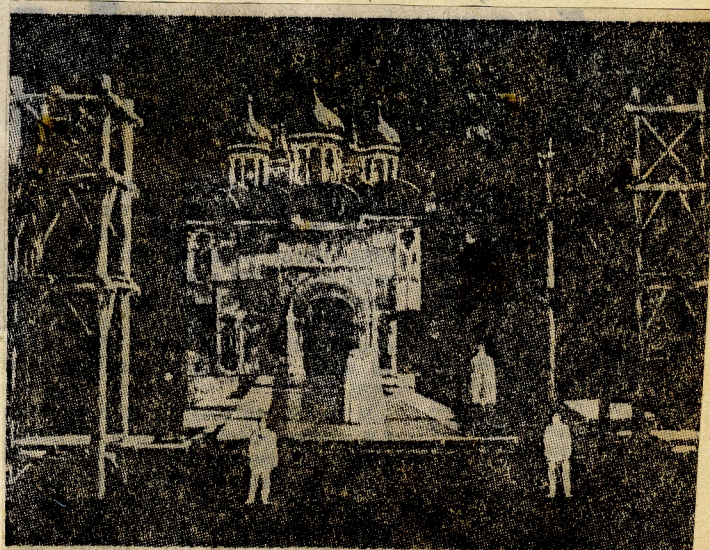
Jestliže se v helsinském mírovém dokumentu hovoří o vzájemné výměně kulturních hodnot mezi jednotlivými státy, Pražské quadriennale 76 naplňuje tyto záměry do posledního písmene. V průběhu výstavy jsou pořádány národní dny, v nichž se odborníci i kulturní veřejnost mohou seznámit blíže s jednotlivými divadelními kulturami. Není nadsázkou, že se stala Praha v tyto dny centrem světového divadelnictví.

VLADIMÍR HROUDA

E. Stenberg: Muž zvaný La Mancha.

Rudé právo
16.1.76

Ming Cho Lee: M. P. Musorgskij — Boris Godunov.